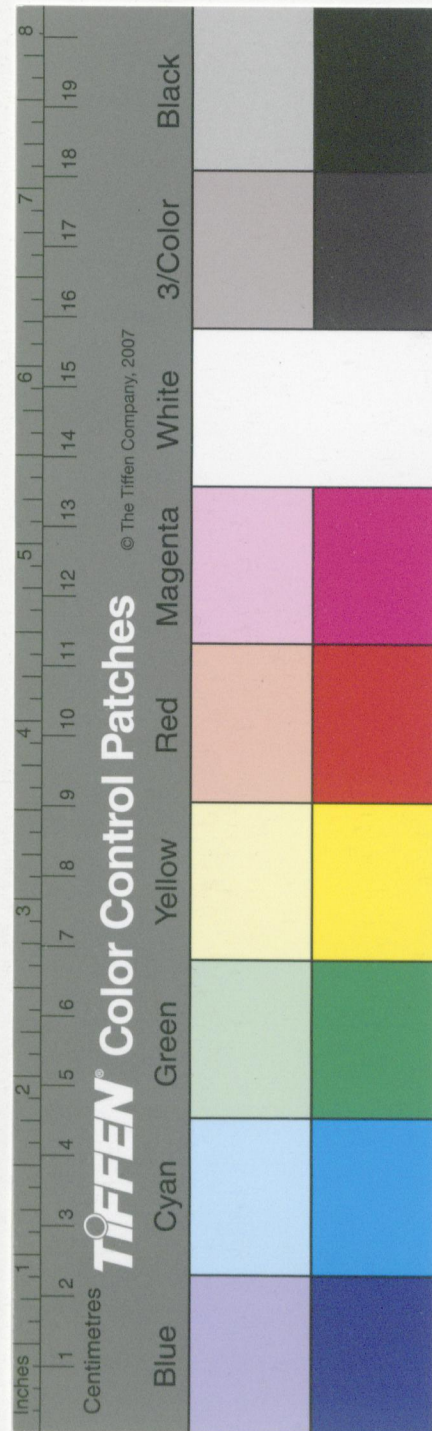

Rome 16 april 1903 kl. 10 aftonen

Alfons Annié m.B.

Jag ska säga "på" mig, att jag inte använt
 min första dag i Rom på. - Fast, som jag redan
 skrifv om, gick vi skan och jag, till Via Babuina
 70, och detta besök gaf hela dagen en fröjel.
 Det kom näst så snart och härt och
 bekant öfver mig så jag stod der utafn det
 mycket vackra romerska huset med gamla
 freskerna som alla de andra, och i det de chausseer
 en antiequitets handlare vid namn Alberto
 Fregini. Jagens spåritet har känt en här an-
 känt och så tydligt varu såna, som jag mest
 minnas, min bror, glada, entusiastiska man-
 nes oupprikliga närvaro under denna dag.
 Och de första dagarna tal om Rom, efter lämna-
 gen af Stendals promenader i den Rom. Jag
 förstås att jag inte på Haikos Mammas rum
 känt minnas till så bedriv mig, så iupå
 mig. Och följde och jag och Molin och
 alla de andra. Min första ren har alldeles
 föbleknat iupå denna minnas ren för
 50 år sedan. - Sedan vi gått en väldig prome-
 nad, skan och jag, kom Mario kl. 11 och så
 tog jag traska med honom. Kl. 3 gick
 vi till till hotellet, tog skan och jag
 i vår till Mons juniculus, besökte kyrkor
 och hade den vackraste utsikt öfver Rom.

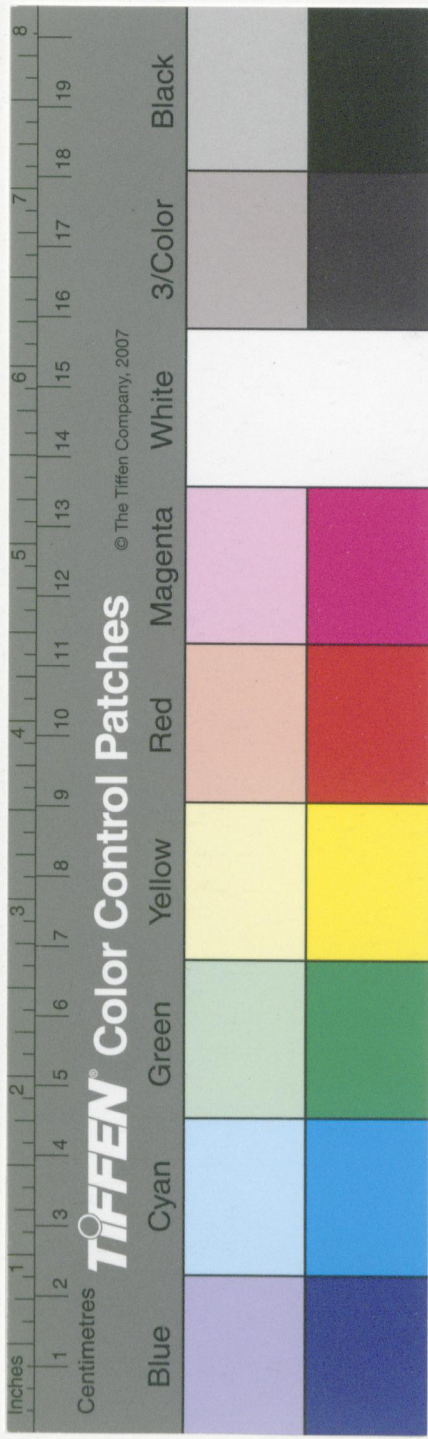
Helt minnats från Rom

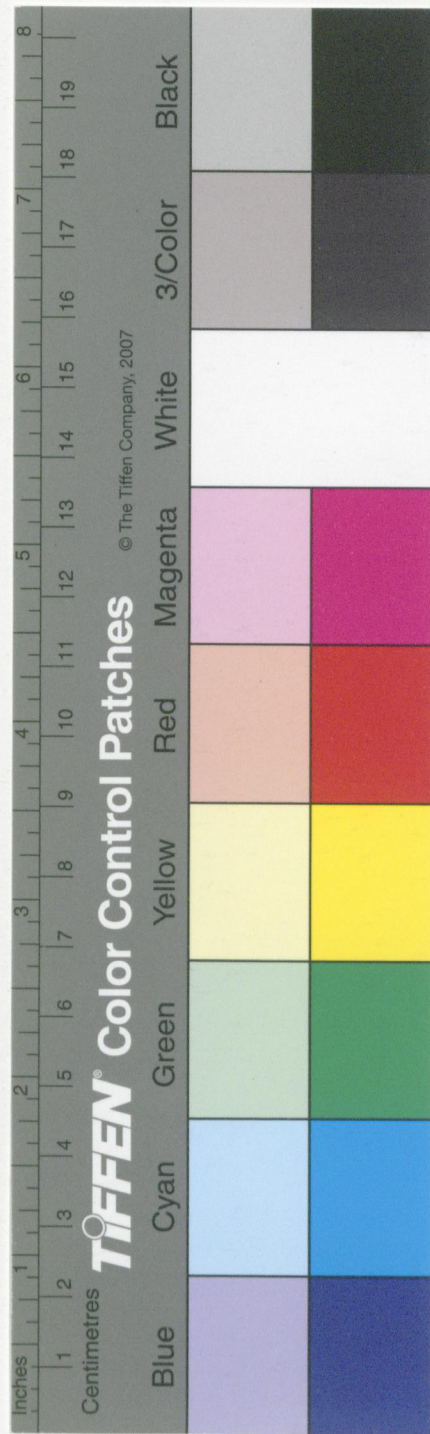
En munk visade mig för 50 penningar
 hel i jorden med en lampa i, som utmärkte
 släktet des Petrus blifvit konstant med
 inflyttad vidst. Porrukerchi har byggt
 en rund tempel derofan. - Men tidsig
 på j. m. gick jag med Maria till Pincio
 till vatnet Cassa till Capitolium och forum,
 till vasa vi i Colosseum - ja vi såga, som
 Märker, en okonstigt smitt och gast.
 På e. m. med skara: Petrus kyrkan.
 Den senare är en bland meningslöshetens
 största konstnärliga missgrepp, i det att
 man måste ta hela sin tankkraft till
 för att begripa huru stor kyrkan är.
 Över Roms, tänkte jag på och på de
 franska ordspelen "Qui trop embrasse,
 mal étouffe", och "le mien et l'ennemi du
 bien", Icke "mista af helighet" - det
 finnes intet den af öfverhufvud i de italienska
 kyrkorna. Vårta verkade minna och
 konstnärer som gånge fram och kynte # Petrus
 stana till de barbariska gulddornamenten,
 pärlorna som bunnas omhulsa högtalare,
 murar som knäflor och murkläder, som
 den underliga fetisjism. Jag på
 öfverhufvud intet knötet ut af Rom.

De sista dagarna i fjorle förberedde jag
 mig för Rom genom att studera Tacitus
 som jag fann till i med fransk öfersättning
 jämförande med den latinska texten. Jag
 tussar att denna lättnad om Tiberius
 Claudius, Agrippina och Nero m. m. så
 vinnande mig att jag först sent på morg-
 nonen fullt somna. Och jag fullt ett starkt
 intress för Rom, det somma som jag alltid
 haft och har - icke fögelhet och megen
 och skandinaviska föredragen, ettan af
 den mäktiga, samvetlösa och orhemliga
 skurkar, som de romerska kejsarna ^{och kejsarinnorna} ~~kejsarna~~ var.
 Najot af deras och hela antiken under-
 liggande kyla - de vore några götiska
 gäcckemärk andä, alla dessa släkt-
 de romare, de må se om de betat hero
 eller Leo X. Och denna gäcckemärk-
 akthet har tryckt sin prassel på
 staden så, att alla andra meningslösa
 drag, tidkaraktärer och kulturkaraktärer
 passerat liksom spårloft förbi. -
 Houd en enda gotisk katedral i fransk-
 iske, tyskland eller (jorden) i korden ha
 myskat mera känsla och romantik
 (det är verklig katolikism) än alla Roms
 kyrkor tillsammans! Preterita se mig ut

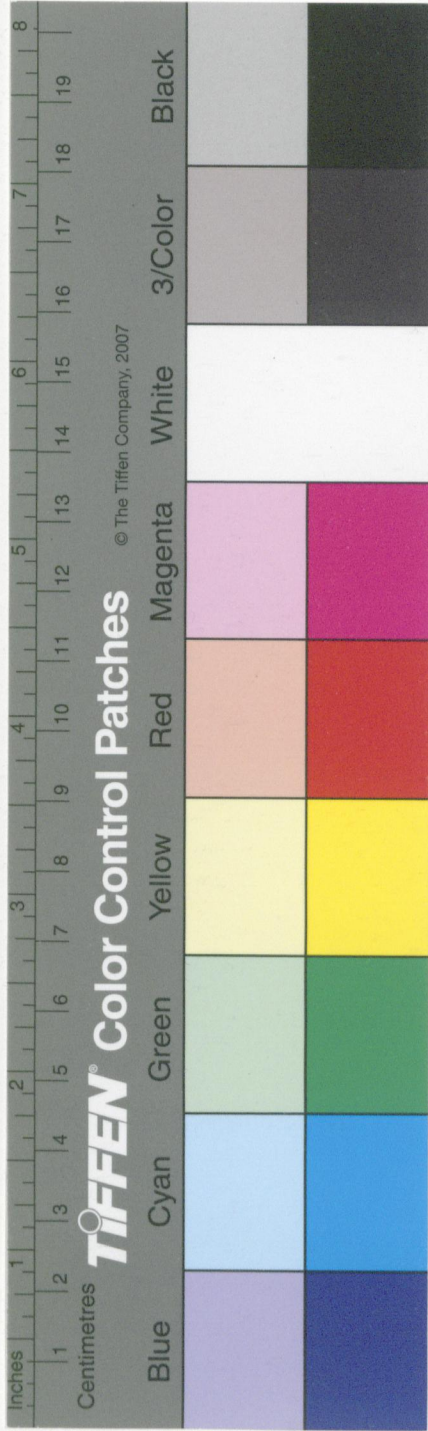

Som utklädda hedniska romare allerna mest
- liksom helheligastemmen här i de mest
detaljer kopierat hedendomen - presten-
nas dräkt, kopierat efter Jupiters presten,
så att varje plagg som bär de
gamla hedniska patronus namn, är
Herr på hans titel Pontifex Maximus!
- Men ändå konstnärligt sett är Rom
vår lyshet - återgiven af en ny annan
Milan af Corot - det är mycket fint,
gråvitt, nyktert af en det, stort
och mäktigt, men utan spår af romantik,
af den gamla som finns i en af våra
katolska folkvisor. Färgen är fin - alls
i sin som för vanliga taffel - åtminstone
färgen i de ena ena passagen ton
i bilden. Hela Italien är för resten en
gott administrerad bildhuggeri af målare.
Det ena stället i Italien som framstår
kolonialt är för öfrigt en halforientalistisk
gjord med publik luft, Venedig. -
Ja, har rasat i de öfriga 30 och 40 talen
målare som i grundlägg missförstått
Rom (utom Corot, som sagt). De ha velat
påtunga det samma groft skönhets typ
som de uppfunnit i Kormorankubelen,
den der svartmuskeja, litet groft
från Fagor och från Clapartstycken, i innerligt

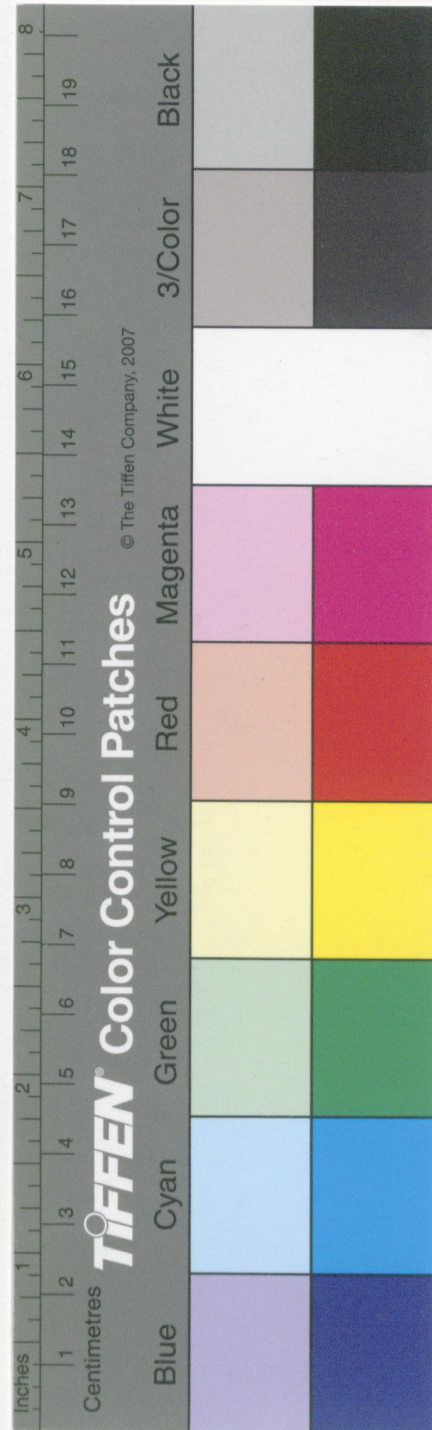
framman, för vår norra kända. —
Förstår ni mig rätt? Kan de tyckas ni
att jag pratar smöja. Men det är inte
smöja ändå, det är bara jag som inte
kan se form att det jag skriver. —
— Jag druck i morgon att Rom gjord
ett mycket stort intressant för 27 år sedan.
Ja, här de nya, trånga kvarteren
och hemmen, — men de gamla gränder-
na är så lika: en oändlig stund och en-
skens renlighet, papperslappar, matresten
och elände smitt på gatan. Och tänk
på Peterskyrkans trappa apelsinskal
och flötter på papper, och stux utanför
dena kristendomens högtare sadra
smutsiga nästen och de inte skulle tåla
i hemmanas eller majstad. Hvarför
bildar alla förmåner katolska danser,
cugelkor, frimyskor och polkor ej en
förening för att lita heta och söpa
utanför "pöfrens" fängelser och deras
kän & Peter? — Här på hotellet som är
helt engelskt-amerikanskt. Här, bland
de andra miserna i läseralen en mycket
typisk engelskisk miss som är katolsk
kanna. De andra som den medhug, är

typiska mycket chamerad, smickad
 och dygtera att ha henne med sig mest
 ibland herrarna i marken. Men hur för
 ställa de sig vilka kallas i spetsen för en
 liza som skulle arbeta för den enkla
 myggheten i denna helgedom och ståt?
 Det är nog lätt att se huru lätt smek
 de moderna romarna ha. Brevdrott
 R. Angelobros och Hadrianus' mausolei
 ha de byggt en järnbro
 öfver Tibern: den var
 så att det bli absolut löjligt.
 Jag återkommer till Peters kyrkan.
 Den facaden är så misslyckad! Den
 herrliga kupolen synes ej alls så man
 står här, till följd af denna förskräckliga
 Berniniska facad! Och lyser i hvarje
 tumsbredd, frygkinnigarna, marmorn, kun-
 na ingenting göra för att återhöja detta
 enda: cubel smak! Christina
 Svecorum, gotkornas etc Regina har ju
 också ett monument i Peterskyrkan.
 Det kallas spektaklet, gryn och
 hjertlös, kallar göras som heligt - ingen
 ting förvaras mig af henne - Men att andra

blifvit katolska i Rom, det är en gata.
 7 frankiska, tyskland, flandern
 och kan jag följa det, men här, der
 hederndomen tittar ju om öfverallt emellan
 vreljarna, der den gamle span,
 efter imperatorskötymen tagit på sig
 en kardinalskatt utan att byta om
 ansikte och uttryck!!
 Mario är mycket sympatisk och
 kateulig, har ypperligt reord på sig
 och har varit den bästa guide i vesden.
 Han hjälper och kan kända 200 skandinav
 här i skand. frömmingar, mest damer.
 Mandruariska språk höras öfverallt
 på gatorna. I allmänhet är ut-
 länningarna, på hvilka Rom och Italien
 lefva, mycket hedrad. En massa
 gatuvandringar är skufva på franska.
 I neapel lär tyskan florera. Här
 på hotellet är alla iuskiftet enbart
 engelska.
 Menningarna, floras förfalla mycket
 vänlige och rika så tiggerarna som
 här. På hvarest de anfaller man af
 tigger, mest barn. Jag kommer så väl
 i det mammas berättelser om pojkar

Som hjälade i kapp med bagen, och
 under det de ropade "ben mezzo-
 bajotto, Signor, signor!" - Jävis des
 samma folket af hjälade och förresten
 ganska humoristiskt yngel hade vi i
 dag. De vi körd upp till Gambalvinom-
 mentet (a nous janiculus. - Detta monu-
 ment är inte bra, (enigast en modumt är
 bra här) - så här som på inskriften:
 a Giuseppe Gambalvin L'Italia e
 Vittorio Emanuele. - Den nuvarande
 kungen, kung Gortia finis operatur,
 försöker liksom Wilhelm II - Eleon kalen
 honom sedan för "lilla manne", så obetydlig
 ser han ut.
 Nu måste jag sluta, churu pyshuue ha
 tusen saker att säga om. En sak vill jag
 säga ännu: det är vinet här. De
 drucko Orvieto till 650 liter som smakar
 Igion de gamla gudernes nehtar mette
 ha smakat. Blomsterdrott och solstälans
 del är annat än helan och halfran
 och tven och en halv öl!
 I morgon går jag till Vatikanen. Jag kommer
 mycket bra och Rom ser sig äro, och
 är också balthornen här. Gårnatt -
 Nelsonen från Via Babuino - Mellan kuddi
 den att.

